

[Aksel Larsen.]

deraf skaffes ved hjælp af bunden opsparing, hvortil omtrent alle statsskatteydere skal bidrage. Vi har foreslået det, fordi det er en samfundssag og folkesag at afskaffe boligmangelen, og fordi befolkningen vil være villig til at bringe ofre herfor og vil være interesseret i, at boligerne bliver billigere. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup er rystet ved tanken om, at så skulle skatteyderne bidrage til den bundne opsparing med så meget som 10 pct. af det beløb, de betaler i statsskat. Hvorfra det ærede medlem i sin fattige fantasi har hentet denne procentsats, ved jeg ikke. Vi har offentlig bekendtgjort, at ved den bundne opsparing skulle der skaffes ca. 200 mill. kr. om året, og det kan gøres, når der indbetales 5 pct. af indkomstkatten til staten. Jeg ved godt, at man påstår, at indkomstkatten til staten kun giver 3,1 milliard kr., men jeg ved også, at dér har man kalkuleret betydeligt i underkanten, og jeg vil ikke blive forbavset, hvis den i indeværende skatteår går helt op til omkring 4 milliarder kr., og så har vi pengene med de 5 pct. Efter den gældende skatteskala bliver 5 pct. af indkomstkatten til staten så meget som ca. 150 kr. årlig for en skattepligtig indkomst på 15 000 kr., og da det rent praktisk ikke kan betale sig at opkræve beløb på under 50 kr., vil det sige, at skattepligtige indkomster under ca. 9 500 kr. ville blive fritaget for at bidrage til den bundne opsparing.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som er så bekymret ved tanken om den byrde, dette vil lægge på skatteyderne, skulle prøve at tænke på, at han selv har stillet forslag om, at skatteyderne skal betale ca. 900 mill. kr. mere om året, end de betaler nu, gennem omsætningsskatten, og at i hvert tilfælde den kompensation, man vil give dem i år, sammenlagt kun andrager 135 mill. kr. Han er virkelig den rette til at tale forarget om, at andre, der modsætter sig omsætningsskatten med dens byrder, vil lægge byrder på befolkningen. Det ærede medlem hævder, at i vort forslag om boligfond er der ikke noget om forøgede børnetilskud og 10 kr. mere om måneden til folkepensionister o. lign.; nej, men disse penge har det ærede medlem hr. Per Hækkerup og hans medforslagsstillere fore-

slået at stille til rådighed mod, at man kan opkræve 900 millioner om året i omsætningsskat. Vi går imod denne omsætningsskat, vi vil ikke opkræve de 900 mill. kr. på den måde, og så har vi heller ikke grund til at interessere os for at give kompensation for den. I øvrigt kender det ærede medlem udmærket min mening bl. a. om, hvad man burde give til folkepensionisterne, og hvad man burde give i børnetilskud.

Vi er i øvrigt af den opfattelse, at det er rimeligt, at industrien, som må være interesseret i boligproblemets løsning — for den har brug for, at der overalt, hvor der placeres industri, også skal være boliger til de arbejdere, der beskæftiges i industrien — betaler et bidrag, som hverken skal tilbagebetales eller forrentes. Vi forestiller os ca. 100 mill. kr. om året, det bliver ikke ret mange øre pr. udbetalt timeløn. Vi vil endvidere tilføje boligfondens indtægterne af visse statsskatter, bl. a. grundstigningsskylden, og desuden af kapitalvindingsskatten. Herved kan man nå op på de 500 millioner årlig, og dette beløb kan ydermere suppleres ved en rimelig opsparing til erhvervelse af bolig særlig beregnet på ungdommen.

Vi er sikker på, at dette er vejen til boligproblemets løsning, og det er yderst beklageligt, at hverken regeringspartier eller den såkaldte opposition har haft andet tilovers for denne plan end en bleg-sottig sympati, men ikke haft noget som helst at have sympatien i. Den højtærede fungerende statsminister har i en tale på grundlovsdagen forkyndt for det undrende folk, at når socialistisk folkeparti kommer med sådanne planer, så betyder det, at nu er Aksel Larsen faldet tilbage til sin propagandistiske fortid i stedet for at lave positiv og konstruktiv politik. Jeg synes, det var en ualmindelig genial udtalelse, fremsat netop af den højtærede fungerende statsminister, om hvis fortid vi erindrer, at han var fader til det program, der blev kaldt „Fremtidens Danmark“.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup bebrejdede mig, at jeg ikke har villet drøfte regeringens oplæg; og at jeg praktisk taget ikke har deltaget i drøftelserne i udvalget, men havde holdt mig ligesom fornærmet udenfor og ageret sfinks. Jeg må hertil sige,